

1. deň

Z liturgického čítania:

Ukáž mi, Pane, svoje cesty a pouč ma o svojich chodníkoch. Veď ma vo svojej pravde a uč ma, lebo ty si Boh, moja spása. (Ž 25, 4 – 5a)

Sv. Ignác o sebe:

Do dvadsiateho šiesteho roku svojho veku som sa oddával svetským márnostiam a mojou najobľúbenejšou záľubou bolo cvičenie so zbraňou s veľkou a márnivou túžbou získať si česť. Keď som bol v istej pevnosti, ktorú dobýjali Francúzi a keď všetci mienili vzdať sa, aby si zachránili životy, pretože jasne videli, že sa neubránia, vtedy som predložil veliteľovi pevnosti toľko dôvodov, že som ho presvedčil k obrane aj napriek protichodným mienkam všetkých rytierov, ktorí povzbudení mojou neohrozenosťou a zmužilosťou znova nadobudli odvahu. Keď nadišiel deň očakávaného útoku, vyspovedal som sa jednému zo svojich spoluvojakov. Útok trval už dosť dlhý čas, keď ma zasiahla guľa do nohy a úplne mi ju roztrieštila; aj druhú nohu som mal ťažko zranenú, pretože guľa prešla cez obidve nohy. Keď som padol, obrancovia pevnosti sa vzdali Francúzom. Títo po zaujatí pevnosti veľmi dobre zaobchádzali so mnou raneným a správali sa voči mne zdvorilo a priateľsky. Zostal som v Pamplone ešte dvanásť alebo pätnásť dní a potom ma odniesli na nosidlách do môjho rodného kraja. Tam sa mi stav veľmi zhoršil. (Autob. 1 – 2)

Podnet s aplikáciou:

Sv. Ignác bol aj napriek zraneniu vďačný za to, že sa ostatní správali k nemu zdvorilo a priateľsky, až ho nakoniec odniesli do rodného kraja. Za čo konkrétne som vďačný ja? Dnes chcem poďakovať mojim najbližším, že sa o mňa starajú.

Modlitba:

Bože, ďakujem Ti za moju rodinu, ktorú si mi daroval a za všetko, čo v nej mám. Panna Mária, vypros nám všetkým u Boha stálu ochranu. Nakoniec sa pomodlím *Pod tvoju ochranu*. Amen.